

RUSKI POSLANIK JE ODPOTOVAL V MOSKVO

PRAV V NEPOSREDNI BLIŽINI KRIŽARKE "AUGUSTA" JE EKSPLODIRALA KITAJ. MINA

Mina je bila namenjena japonski križarki. — Poslanik Bogomolov je iz Nankinga z letalom poletel v Moskvo. — Njegova misija je izredno važna — Zastopnika 52 držav so odločno obsodili japonsko bombardiranje kitajskih mest.

NANKING, Kitajska, 29. septembra. — Ruski poslanik v Nankingu Dimitrij V. Bogomolov je v torek zjutraj z aeroplanom odpotoval v Moskvo v posebno važni misiji.

Poslanik je odletel z letališča Vuhu, 60 milj od Nankinga ob reki Jangce navzgor. Samo nekaj ur zatem so japonski letalci bombardirali letališče, razbili štiri kitajske aeroplane in poškodovali letališče.

Poslanikov namestnik Melamed ni hotel povedati, kak pomen ima odhod poslanika Bogomolova. Rekel je samo, da je njegovo potovanje v Moskvo zelo važno.

Javnost je na nenavaden način izvedela za poslanikov odhod. Kitajski vnani urad je objavil, da je Bogoljubova poklicala njegova vlada v Moskvo in da ga bo v njegovi odsotnosti nadmestoval Melamede.

SANGHAJ, Kitajska, 29. septembra. — Kitajska plavajoča mina, čije namen je bil uničiti japonsko poveljniško ladjo Idzumo, se je s strahovito silo razletela blizu ameriške križarke Augusta, poveljniške ladje admirala H. E. Yarnella.

Križarka se je zelo stresla, toda ni bila poškodovana.

To je bil že drugi kitajski poskus potopiti Idzumo. Pred enim mesecem so "samomorilni prostovoljci" skušali ladjo torpedirati, toda se jim namera ni posrečila.

Barikade z vrečami peska v mednarodni naselbini so se podre vsled razstrelbe in vsakdo je spočetka bil mnenja, da se je razpočil torpedo, izstreljen proti japonski ladji, ki se nahaja samo 300 jardov od amer. križarke Auguste na reki Vangpu.

Nek japonski mornariški častnik je pozneje rekel, da tudi ladja Idzumo ni bila poškodovana.

Medtem pa so se japonske bojne ladje pridružile armadi na suhem v bombardiranju Putunga, od koder je odgovarjala kitajska artilerija.

PEIPING, Kitajska, 29. sep. — Japonska armada si je prebila pot čez reko Šabo in se je na 20 milj približala Sithijatčvanku, ki je važno mesto ob križišču Peiping - Hankov in Peiping - Tajuan železnice. Japonci so prodrli 50 milj od pred kratkim zavzetega Paotinga ter so od Peipinga prodrli že 150 milj proti jugu ob železnici, ki pelje v Hankov.

Odkar so Japonci prebili močno utrjeno črto pri Paotingu, stalno napredujejo proti jugu, ne da bi zadeli na kak poseben odpor.

NANKING, Kitajska, 29. septembra. — Japonski letalci so bombardirali letališče v Vuhu, 60 milj po reki Jangce navzgor ter so uničili štiri aeroplane in poškodovali letališče.

ZENEVA, Švica, 29. septembra. — Na zborovanju Lige narodov je 52 držav ostro obsodilo japonsko bombardiranje kitajskih mest. Delegati so soglasno sprejeli tozadevno resolucijo svetovnega odbora za vzhodno - azijske zadeve.

Med drugim pravi resolucija: "Takih dejanj ni mogoče opravičiti, ker so povzročila grozo in zgražanje po celem svetu."

Sodnik Hugo L. Black se je vrnil

OBE STRANKI POROČATA O USPEH IH

Republikanci so zavzeli dve mesti na severu. — Fašisti so zmagali pri Zueri. — Vroči boji okoli Madrida.

MADRID, Španja, 29. sep. — Lepo vreme je dalo republikancem priložnost, da so udarili na severni aragonski fronti ter so zasedli vasi Latre in Serue in nekaj zelo važnih postojank.

Da so republikanci mogli zavzeti Latre, so si morali priboriti pot čez reko Galego poleg železniškega mostu.

Pa tudi fašisti so imeli na aragonski fronti nekaj uspeha ko so zavzeli Zueri, severno od Saragose.

MADRID, Španja, 29. sep. — Po vročih bojih, ki so trajali sedem ur, so republikanci zavzeli močne fašistične postojanke v predmestju Usera, južno od Madrida.

Fašistični napad je sledil močnemu artilerijskemu ognju ki je bil namenjen na republikanske postojanke v predmestju Perales. Toda poveljniški republikanske armade v Madridu general Jose Miaja pravi, da so te postojanke tako utrjene, da fašisti samo trošiči muničij.

Ko je prenehal artilerijski ogenj, je bilo to znamenje, da bo fašistična infanterija prešla k naskoku. Republikanci pa so razstrelili veliko mino. Ko se je mina razletela, je vladna infanterija napadla fašiste z bajonetami in proti večeru so bili republikanci v novih utrjenih zakopih ter pripravljeni na protinapad.

ZENEVA, Švica, 29. sep. — Ruskemu delegatu Maksimu Litvinovu je vskipela jeza, ko sta zastopnika Anglije in Francije predlagala, da se Ligno postopanje glede Španske odgodi in ker se Anglija in Francija pogajata z Mussolinijem, da bi odpoklicali svoje vojake iz Španske.

Mesto da bi čakali, je Litvinov zahteval, da Liga dovoli španski republikanski vladi po dva aeroplana za vsak fašistični aeroplan in da je španskim republikancem dovoljen dovoz orožja vsake vrste. Litvinov je rekel, da bi tako nevmeševanje dovedlo do naglega konca španske državljanske vojne.

HEARST PRODAJA LISTE

OMAHA, Neb., 28. sep. — List World - Herald je kupil list "The Omaha Bee-News", s katerim je imel Wm. Randolph Hearst nad \$4.000.000 izgube, odkar ga je kupil leta 1928. List bo prenehal izhajati.

SPEČA LEPOTICA JE PODLEGLA PLJUČNICI

Predno je leta 1932 zaspala, se je s poljubom poslovila od svoje matere. — Tekom spanja je dosti jedla.

CHICAGO, Ill., 29. sep. — Lepa Patricia Maguire je neprestano spala 5 let, 7 mesecev in 14 dni in sinoči je umrla. Toda ni umrla za sporno boleznijo, temveč za bronhijalno pljučnico.

Zaspala je 15. februarja, leta 1932, ko je ravno pisala pismo neki svoji prijateljici. — Zadnje njene besede, predno je zaspala, so bile:

"Mati — samo poljubi me." Lahen nasmeh je bil na njenih ustnicah, ko je sinoči ob 8.35 umrla. Stara je bila 32 let.

Ves čas svojega spanja je jedla nenavadno veliko. V prvem letu boleznijo je povžila 160 tucetov jaje, 91 galon smetane, 106 galon mleka in 164 tucetov pomaranč.

Tekom svoje boleznijo je z vseh krajev sveta prejela nad 25.000 pism in več sto brzopjavk. Slavni zdravniki so prihajali k njej in so se čudili njenemu dolgemu spanju.

Ob času njene smrti so bili pri njeni bolniški postelji mati Mrs. Miley, njena sestra Mrs. Gladys Hansen, njen oče Peter Miley in dr. Eugene Traut, ki se je zaman boril z njeno boleznijo 67 mesecev.

GOSTILNE V NEW YORKU

Urad State Liquor Authority je naznanil, da bo podaljšal dovoljenja za točenje žganja, vina in piva v mestu New York 10.500 gostilnam. V četrtek opolnoči poteče dosedanje dovoljenje in do tedaj mora za vsakega gostilničarja biti izdano novo dovoljenje.

SMRTNE OBSODBE V RUSJI

MOSKVA, Rusija, 29. sep. — V boju sovjetske Rusije proti sabotažnikom je bilo zopet obsojenih na smrt 31 "uničevalcev" poljedelstva. Štirje v moskviški in štiri v azovski provinci so bili ustreljeni, ker so med žito vsejali črve. V Sibiriji je bilo na smrt obsojenih 8 kmetov, ker so razsipali žito. V leningradski provinci je bilo na smrt obsojenih 8 oseb, ker so se pregrešile proti poljedeljskemu programu. V karelijski provinci pa je bilo obsojenih na smrt 7 oseb, ker so slabo vodile kolektivne kmetije in so hotele vpeljati kapitalizem.

MUSSOLINI IN A. HITLER • STA ZA MIR

Nad 3,000,000 ljudi je poslušalo oba diktatorja. — Boj Nemčije in Italije je obrnjen proti boljševizmu.

BERLIN, Nemčija, 29. sep. — Fuehrer Adolf Hitler in il duce Benito Mussolini, čijih politika je dala povod za največje oboroževanje v zgodovini, sta razglasila svetu, da je njun edini cilj mir.

V nasprotju s svojo mirovno izjavo pa se je Mussolini pred več kot 3,000,000 poslušalci bahal, da je na Španskem umrlo na tisoče italijanskih "prostovoljcev" v obrambi evropske civilizacije in v boju proti boljševizmu. Nato pa je izrekel prerokbo, da bo "jutri Evropa fašistična."

Diktatorja, ki vladata okoli 115.000.000 podanikov, sta govorila pred velikansko množico v olimpijskem stadionu. Kolikor ljudi ni moglo v stadion, so pa po zvočnikih poslušali po ulicah na razdaljo več milj. Drugi milijoni pa so poslušali na radio po celi Evropi. Samo Anglija ni sprejela radijske zveze.

Mussolini je s stisnjeno pestjo zaklical:

"Naziji in fašisti hočejo mir in so pripravljni vsak čas delovati za mir. Ako nas kdo vpraša, ako bo posledica mojega obiska mir ali vojna, odgovoriva jaz in Fuehrer glasno: mir, mir, mir!"

Mussolini je pričel svoj govor z zagotovitvijo, da berlinsko-rimska os ni obrnjena proti drugim državam.

Glede Španske je rekel:

"Naš boj je obrnjen proti vladi krvi in lakote — boljševizmu. Fašizem se je boril proti tej obliki degeneracije, se je boril z besedami in orožjem. Včasih se je treba poslužiti orožja, ako ne zadostujejo besede in druga dejanja v boju proti boljševizmu. Zato je Italija to storila na Španskem, kjer je padlo na tisoče italijanskih prostovoljcev v obrambi evropske civilizacije."

Skoro isto je v svojem govoru povedal Hitler ter je javno slavil Mussolinija z naslednjimi besedami:

"Navdaja nas veliko veselje, ko vidimo v svoji sredi moža, ki ni samo predmet zgovine, temveč stvaritelj zgovine. To je sestanek, ki izraza spoznavanje vere, ki jo oznanjata dva moža in jo potrjuje 115.000.000 ljudi."

Mussolini je imel svoj govor v gladki nemščini.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

NAJBRŽ BO PO RADIO POJASNIL SVOJE STALIŠČE

NORFOLK, aV., 29. sep. — Član najvišjega sodišča Hugo L. Black se je vrnil danes iz Evrope, kjer je bil dalj časa na počitnicah. Časnikarjem, ki so skušali izvedeti od njega, če je res bil oziroma je še vedno član Kukulksklana, je namignil, da bo o tem najbrž razpravjal po radio.

SLEPI POTNIK OBŠOJEN

POCATELLO, Idaho, 28. septembra. — Bivši uslužbenec Union Pacific železnice, 34 let stari Clayton Treat je bil za 10 dni obsojen v kaznilnico v Bannock okraju, ker se je "slepo" vozil na posebnem vlaku predsednika Roosevelta.

NESREČA PRI AVTOMOBIL- SKI DIRKI

BRNO, Čehoslovaška, 27. septembra. — Dva gledalca sta bila ubita, 10 pa jih je bilo ranjenih, ko je tekmo avtomobilske dirke za čehoslovaško grand prix nemški dirkač Hermann Lang naenkrat zavezil svoj avtomobile v gledalce. — Lang pa ni bil poškodovan.

Na dirki je zmagal Rudolf Caaciola, ki je razdaljo 274 milj prevozil v 3 urah in 2 minutah, ali povprečno 86 milj na uro.

GRŠKI PRINC SE ŽENI

ATENE, Grška, 29. sep. — Uradno je bila naznanjena zavračka princa Pavla, brata kralja Jurija II., s hanoversko princezo Zofijo Olgo.

Atenski listi niso mogli dobiti obvestila, kdaj se je princ seznanil s princezo in kdaj se nameravata poročiti.

Prince Pavel, ki je grški prestolonaslednik, je v soboto odpotoval v Benetke in dvorni krogi ne vedo, kje se sedaj nahaja.

Prince Pavel je star 36 let in je stotnik v grški mornarici.

Princesa Zofija Olga je hči Cumberlandskega vojvode Ernesta Avgusta, poglavarja vladarske hiše Hanoveranske in Brunswick - Lüneburške, ki se je leta 1918 odpovedal vojvodini Brunšviški. Princeza je stara 20 let.

VOJNI MINISTER PRI ED VARDU

PARIZ, Francija, 29. sep. Angleški vojni minister Leslie Hore-Belisha je obiskal vojvodo Wndorskega v njegovem hotelu v Parizu ter se je z njim razgovarjal 45 minut. — Vojvodova žena pa je medtem kupovala jesenske obleke po pariških trgovinah.

V tukajšnje pristanišče je dospel s parnikom "City of Norfolk" ob pol devetih zjutraj v spremstvu svoje žene. Poročevalec, ki so ga obšli na krovu, se je odkril ter rekel: — Ko bom imel kaj povedati, bom povedal tako, da me ne bo mogel nihče napačno tolmačiti. In povedal bom tako, da me bo javnost slišala.

— Ali boste govorili po radio? — ga je vprašal poročevalec.

Black je preslišal vprašanje in odvrnil: — Časopisi bi utegnili drugače poročati, kakor sem govoril.

Neki drzni časnikar ga je kar naravnost vprašal: — Gospod sodnik, ali ste član kukulkskanske organizacije ali niste?

Black ga je motril dobrih deset sekund, nato je pa rekel: — Sem že povedal, kar sem nameraval povedati.

Fotografom je dovolil, da so ga fotografirali od vseh strani.

Na parniku je bilo več kot šestdeset reporterjev in fotografov.

V svojo kabino je povabil edinole svojega starega prijatelja Thomasa Woodwarda in njegovo ženo.

Woodward je član Mornariške komisije. Black in Woodward sta se pogovarjala v kabini, ženski sta pa odšli na krov. Pa tudi njima niso dali reporterji miru.

Iz Norfolkke se je odpeljal Black v spremstvu svoje žene z avtom proti Washingtonu, kjer se bodo v ponedeljek sestali člani najvišjega sodišča.

Blackovi nasprotniki so že na delu, kako bi ga prisilili k resignaciji. Kukulksklanstvu mu zaenkrat ne bodo očitali, pač se bodo pa sklicevali na postavu, ki določa, da ne sme biti imenovan v ta ali oni urad noben kongresnik, ki glasuje, naj bo članom dotičnega urada zvišana plača.

Kot znano, je Black kot senator glasoval, naj bodo člani najvišjega sodišča bolje plačani.

Hore-Belisha je prvi angleški minister, ki je obiskal vojvodo, odkar se je 3. junija poročil z Mrs. Wallis Warfieldovo.

Po sestanku se je vojni minister z aeroplanom odpeljal v London.

"Glas Naroda"
 (A Corporation)
 Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
 Frank Sakser, President J. Lupsha, Sec.

Place of business of the corporation and address of above officers:
 215 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
 (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For whole year in America \$7.00
 Canada \$9.00
 For 6 months \$4.00
 For 3 months \$2.50

For New York as whole year \$7.00
 For 6 months \$4.00
 For 3 months \$2.50

Advertisement on Agreement

Orders for copies in advance should be placed by Money Order. All payments should be made in advance.

Subscription Yearly \$6.00

"Glas Naroda" takes each day ten minutes of your time

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
 Telephone: CHelsea 3-1242

RAZLIKA

V petek popoldne je odpotoval Benito Mussolini iz Rima proti Nemčiji. Odkar je diktator, ni do petka še nikdar zapustil Italije. Štirindvajset ur predno je vlak odpeljal, je bil ob železniški progi med Rimom in avstrijsko mejo na vsakih sto jardov postavljen vojak.

V Avstriji so stali vojaki še bolj nagosto ob železniški progi: — na vsakih petdeset jardov eden.

Dva tedna pred Mussolinijevim prihodom je dospelo v Nemčijo tisoč italijanskih detektivov. Vsi tuje, ki so se nahajali v Berlinu in Monakovem, so bili natančno preiskani. Na poštah in postajah so odprli vse pošiljke.

Po hišah ob cestah, kjer se je imela vršiti parada, so oblasti zapечатile vrata kleti in podstrešij.

Vsak hišni gospodar je moral naznaniti, koliko oseb in katere osebe bodo začasa parade v njegovi hiši. Če bi koga drugega spustil v hišo, bi ga zadela najstrožja kazen.

Pred Mussolinijevim vlakom so se na posebni lokomotivi vozili sami detektivi. Iz Rima do avstrijske meje na Brennerju je z navadnim vlakom šestnajst ur. Mussolinijev vlak je vozi dvaindvajset ur.

Ko se je v soboto vozil Mussolini v Hitlerjevi družbi po Monakovem, so morala biti vrata vseh hiš zabita. In okna v pritličjih zabita. Na vsakem cestnem vogalu je bila policijska postaja. Policisti so ustavili vsakega količak sumljivega človeka. Vojaki so stali z nasajanimi bajoneti ob cestah v treh vrstah rami ob rami.

Nihče ni vedel, kdaj bosta pravzaprav dospela Hitler in Mussolini iz Monakova v Berlin. Nikomur ni bilo znano, če se bosta vozila skupaj ali se bosta pripeljala vsak v svojem vlak.

Berlinski detektivi, ki so jim pomagali italijanski tovarši, so prebrskali vsak količak sumljiv prostor. Več tisoč sumljivih oseb je bilo aretiranih. Po hišah ob Wilhelmstrasse, kjer se je vila parada, so morala biti vsa okna zaprta. Vsak hišni gospodar je moral s svojim življenjem jamčiti za vse osebe v svoji hiši.

To je ena stran slike. Zdaj si pa še drugo stran oglejmo.

V Ameriki je več milijonov ljudi, ki sovražijo predsednika Roosevelta in se nikakor ne strinjajo z njegovo politiko. Nasprotujejo mu časopisi ter razne politične in gospodarske skupine.

Rooseveltovi nasprotniki imajo dovolj denarja, da bi z njim lahko financirali umor ali revolucijo. Pa jim kaj takega niti na pamet ne pride.

Ko se je vozil predsednik prejšnji teden proti zapadu, ni nikjer videl nobenega bajoneta. V mestih, kjer je govoril, so se ljudje pririnjili do njega in mu stiskali roko.

— Živel predsednik, pozdravljen v naši sredi, — je vzkliknil nekdo v mestu Cheyenne, — tisočkrat pozdravljen, samo najvišje sodišče pusti pri miru.

To je bila vsa javno izražena opozicija proti njemu.

V tem je razlika med ameriškim "diktatorjem" in evropskimi diktatorji.

NAPREDNIK V VOJAŠKI SLUŽBI

Znani rojak Frank Zorman iz Sheboygana, ki služi v ameriški mornarici v Norfolk, Va., je bil te dni povišan za četovodjo (sarženta) in je podpisal pogodbo za nadaljni šestletni termin. Frank služi v ameriški mornarici že 17 let. Te dni pride na 30-dnevni dopust v Sheboygan in v Milwaukee, da obišče svoje prijatelje.

UMETNE SOLZE MORIJO BACILE.

Eksplozivna medicina je že pred časom ugotovila, da takovani lizocim, snov, ki jo dobijo v človeških solzah, ubija razne bacile. Po daljših poskusih je v meškovekem vevrskem zavodu za eksperimen-

talno medicino uspelo izdelovati posebno snov, in sicer jo tam pridobivajo iz soka zelja in hrena. Ko so z njo obravnavali več vrst bakterij, so ugotovili, da isto tako smrtno učinkuje nanje.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

MEDPOTOMA

JOŽE ZELENČ, Vrhnika.

Dva meseca smo že doma na naši lepi Vrhniki, pa kar ni bilo priložnosti za opis nadaljnjih zanimivosti, ki smo jih doživeli na našem potovanju do cilja.

Posebno prve tedne beži čas vse prehitro, ko gre človek na vse strani z iz Amerike svojcem oddanimi darovi, spominki in pozdravi, katerih se je vsak še posebno razveselil, če so bili obrobjeni z zelenimi dolarčki.

Waukegančanje, čijih sorodstvo živi večina na Vrhniki in okolici, so se v tem oziru za svoje prav lepo izkazali.

Medpotoma so nam rokajli tudi v drugih mestih, kjer smo se ustavili, izročali pozdrave v enako razveseljivi obliki za svoje v drugih krajih, ter je seznan obiskanih sedaj ves prečrtan.

Sedaj pa nekoliko, kako smo se imeli med vožnjo na parniku.

Proti odprtem morju so odpluli istočasno trije parniki, namreč Conte di Savoia, pred njim pa sta plula v primerni razdalji Berengaria v Cherboung in Champlain v Havre.

Ko smo še vedno videli nekaj ameriške zemlje, so se parniki ustavili ter so najbrže ameriški piloti izročili krmarenje in skrb ladij kapitanom ter se odpeljali z malim parnikom proti New Yorku.

Mi smo dolgo vozili, ko so nam izginili izpred oči zadnji obrisi ameriške obale.

Zbogom, Amerika, dežela svobode! Zbogom Amerika, dežela dobrot v dobrih časih! Zbogom, prijatelji, nepozabni! Tako smo se v duhu poslavljali, nekateri v zavesti, da odhajamo za vedno.

Še predno smo se otresli otoplosti, že je donel po parniku zvenel glas, ki vabi potnike k obedu. Mize v obednici so bile hitro zasedene. Mr. Fr. Sakser nam je pred odhodom uredil obedne številke tako, da smo bili Slovenci vsi skupaj pri enem omizju, ter smo se lepo po domače razgovarjali.

Nemalo pa nas je iznenadilo, ko nam je naš strežnik, opazivši, da govorimo med seboj v slovensčini, pripomnil, da če želimo, imamo lahko drugi dan pri obedu tudi kranjske klobase s kislim zeljem. Pri našem omizju smo imeli tudi pri kasnejših serviranjih vedno nekoliko prednosti. Naš strežnik je bil namreč Slovenec z Reke.

Po prvem obedu se je večina potnikov podalo v kabine, da pospravijo vsak svojo prtljago, kar smo storili tudi mi.

Kmalu potrka kabinski strežnik, kateri nam izroči šopek kranjskih rož, košarico južnega sadja ter pismo, kar je vse oddal na parniku Mr. Fr. Sakser po naročilu Mr. in Mrs. Franka in Ivanke Ferjan iz Chicaga, ter še en brzojavni pozdrav družine Math. M. Cukale iz Cicero, Ill. Kdo bi ne bil vesel ob takih prilikah se poslovljati pozdravov res pravega in odkritega prijateljstva.

Zato tudi v imenu moje žene in sinka vsem najlepša hvala za toliko pozornost.

Skoro smo se že odpravljali k počitku, ko zopet potrka strežnik in mi izroči še eno pismo. Na levi strani koverte slika nebotičnega hotela in ime "The Waldorf Astoria, New York." Mislim sem, da bo kaka pomota, pa sem se uveril, da bo pismo meni namenjeno, ker ime in številka kabine, ki so jo na parniku pripisali, je bilo pravilno.

Od koga neki bi to pismo bilo? — sem si mislil. Pa ne, če bi se nas spomnil ob slovesu celo jugoslovanski konzul ali izseljenski komisar ker edine taki gospodje bi zamogli po mojem mnenju stanovati v takem ekskluzivnem hotelu.

Ko pismo odprem, imam pred seboj dve gosto natipkani strani. Najprej pogledam na ime pisca, ki se je glasilo Josip Zupančič 166 E. 84th St., New York City. Torej oseba meni nepoznana.

V pismu se mož strašno hudi, kako sem mogel storiti tako veliko narodno zagršitev ter se odločiti za potovanje na parniku laške družbe, ko je vendar toliko družb drugih narodnosti, ker Italija je Jugoslavije najhujša sovražnica.

Gotovo bo kakešen parobrodni agent — sem si mislil.

Iz nadaljnega pisanja sem izprevidel, da mu v Ameriki ni nič po volji. Predhačiva mi tudi nekaj agitacijskih člankov, katere sem napisal v Glas Na-

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.50	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.25	Lir 200
\$ 7.20	Din. 300	\$ 20.00	Lir 300
\$ 11.65	Din. 500	\$ 37.00	Lir 500
\$ 23.00	Din. 1000	\$ 71.25	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 142.50	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali tujih dovoljujemo se boljše pogoje.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za vsa plačila \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.55
\$ 15.—	\$ 15.40
\$ 20.—	\$ 20.25
\$ 25.—	\$ 25.10
\$ 30.—	\$ 30.00
\$ 35.—	\$ 34.90
\$ 40.—	\$ 39.80
\$ 45.—	\$ 44.70
\$ 50.—	\$ 49.60

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

SEJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CEMLE LETNE ZA PRISTOJNINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
 "Glas Naroda"
 215 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

POŠILJATELJE OPOZARJAMO.

naj nakazuje pri pošiljateljnih obveznostih (naprednik, davci, davci, davci) davčnej očitnosti, kajli taka izplačila so najhitreje izplačila, poleg tega je pri pošiljanju nakazil vnot tudi razmeroma draga.

SLOVENIC PUBLISHING CO. (Travel Bureau)

Ker je Mr. Keršeta prejšnji in tekoči teden drugo delo zadržalo, ni mogel napisati svojega običajnega članka "Pod Vaiko Lipo". Na peti strani, pod "Kratko Dnevno Zgodbo", objavljamo stvar, ki jo je bil Mr. Keršeta pred leti priredil za svoj "Čas".

časa za pisanje, pa se je nabralo preveč gradiva.

Prvo noč smo se dobro naspali, ker vsak je bil utrujen od prepehavanja in prekladanja zadnjih dan na suhem.

S prijateljem Grašičem sva hitro izvolala, kje se nahajajo bare. Ena je bila na koncu jedilnice, druga pa v kafilni dvorani. Točili so dobro pivo, malo ali veliko čašo po šest in deset centov. Žganje in likerji tudi po zmerni ceni, ter je bil posebnost prve dni pravi naval k točilnicam.

Drugi dan smo se nekoliko z sopotniki seznanili, ker došlo se je na parniku vse narodnosti. Čehi, Avstrije iz Gradača in Dunaja, Madžari, Američani, Grki in Romuni. Na krovu smo opazili tudi par bračev na potu v Palestino. Pretežno večina potnikov pa so bile italijanske družine s številnimi otroci, kar je včasih motilo sicer udobno potovanje.

Okrog jedilnice je bilo čez 600 čevljev zaprtega krova s številnimi okni in udobnimi klopi ob straneh. Dasi je bilo morje lepo mirno, so se pokazale pri kom tu in tam v kotih zdihujoče posledice spremembe zraka. V splošnem pa so bile mize v jedilnici vedno zasedene.

Hrana je bila okusna in obilna. Vsak je dobil jedilni list, tiskan v angleškem in italijanskem jeziku. Pri vsakem večernem obedu pa je bila ena "rihta" špageti ali makaronov neizogibna.

Ker pa je bilo na listu vselej še več drugih jedi, smo pustili otepavati makarone onim, ki so jih že od mladega vajeni. Pri vsakem obedu so servirali tudi po dve steklenici črnega vina za omizje, pri večerji 4. julija pa še po eno steklenico neke vrste šampanjca, tako da lakote in žeje ni bilo treba nobenemu trpeti.

Parkrat je bral duhovnik pri malem oltarju mašo in cerkveno opravilo, popoldne so kazali vsak dan "movies" zvečer pa je igral orkester za ples, in takrat je bilo najbolj živahno.

DALJE PRIDE

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI JUGOSLAVIJE

Na močnem papirju s platnenimi pregibi 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Jugoslavija 30
 Dravska Banovina 30

CANADA 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40
 MALI 15

NOVA EVROPA 50

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročnikom je priložiti denar, bodi si v gotovini, Money Order ali politno znamko po 1 ali 3 centa. Če pošljete gotovino, računamo rabe pisma.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
 215 W. 18 Street New York, N. Y.

Prejšnji teden je umrl v svojem lepem domu v Forest Hills na Long Islandu Ivan Adamič, s čigar imenom in delom je bilo v prvih dveh desetletjih tekočega stoletja trdno spojeno kulturno in društveno življenje newyorskkih Slovencev.

Mož je bil precej izobražen, dober igravec, pevec in družabnik in je tudi petje poučeval.

Bil je prvi pevovodja "Domovine", ustanovil je pevsko društvo "Zvon" in je bil nekaj časa tudi "Slovanu" pevovodja.

Kakor marsikdo drugi, se je moral dosti let boriti za vsakdanji kruh.

V tem boju dolgo ni imel sreče. Ni in ni mogel dobiti primerne dela, pri katerem bi lahko razvil svoje velike zmožnosti.

Bil je namreč izvrstan računar, knjigovodja in gojdarstvenik.

Pred dvajsetimi leti je pa dobil službo pri velikem milijonskem podjetju na Long Islandu. Začel je bil v pisarni na najnižjem mestu, toda gospodarji so kmalu spoznali njegovo sposobnost in so mu dali priliko napredovati.

In napredoval je naglo ter se kmalu povzpел v uradu na enega najvišjih mest.

Milijoni in milijoni dolarjev so šli vsak teden skozi njegove roke. Odgovoren je bil za vse.

Takrat je začel opuščati slovensko družbo. Vedno redkeje in redkeje je bil med nami.

Nihče ni vedel, čemu Slovenci mu gotovo niso nič slabega storili. Baš nasprotno — saj je večkrat sam zatrjeval, da dosti dobrega.

Sempatar: se je udeležil kakšne prireditve, naposled se je pa popolnoma umaknil iz naše javnosti.

Le če ga je slovensko kulturno društvo prosilo za kakšno uslugo, se je rad in vesele odzival.

"Glas Naroda" je bil skoro edina vez, ki ga je vezala z našim javnim življenjem. Nanj je bil naročen in ga je čital do zadnjega.

Sicer je pa živel povsem v tujem svetu, naših ljudi ni pogrešal, in oni ne njega.

Jaz sem bil svoječasnno njegov osebni prijatelj, pa sem ga predzadnjič videl pred sedmimi leti.

Zadnjič pa v nedeljo na parniku.

Rak mu je razjedel drobovine.

Pred dobrim mesecem smo zvedeli, da je obležal.

Nobenega obiskovalca ni hotel in jim je po telefonu odgovarjal: — Raje vidim, da vas ni. Takšnega me imejte v spominu, kakršnega ste me poznali.

Par dni pred smrtjo je pa telefoniral prijatelju Hudetu in ni drugega govoril kot o slovenski pesni.

Želje sicer ni izrekel, toda prijatelj Hudé jo je uganil in mu je izpolnil s svojimi peveci.

Ob mrtvaškem odru so mu zapeli "Vigred" in "Planinsko rožo".

Ne bom trdil nekaj nemogočega, toda zdelo se je, da je takrat na Ivanovih mrtvih nstnicah zalebdel smehljaj blaženosti in neskončnega zadovoljstva.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

PROSLAVA ŠTIRIDESET LETNICE

Kot je bilo že poročano, se vrši v New Yorku velika slavnost v proslavo 40-letnice dr. sv. Franciška Seraf. št. 46. K. S.K.J. v nedeljo dne 31. oktobra 1937.

Dopoldne ob 10. uri bo slovesna sv. maša, katero bo dirigiral, kakor je bilo že poročano, Rev. Edvard Gabrenja v slovenski cerkvi na 8. cesti v New Yorku.

Ponovno se naproša druga društva, da ne prirede svojih zabav omenjeni dan, kar bo tudi dr. sv. Franciška radevolje vpoštevalo v bodoče. Istotako se vse društva kakor tudi posamezni naproseni, kateri so se odločili glede oglasov v spominsko knjigo, da jih blagovolijo po možnosti zagotovo poslati na društvenega tajnika Mr. Jerry Koprivskega, 416 E. 9th St., New York City, vsaj do 18. oktobra 1937.

Istotako se naproša kulturna društva, katera so se odločila sodelovati, da bi bila tako prijazna ter poslala imena pesmi za program itd., če je to mogoče do 18. oktobra 1937. Za vašo naklonjenost in sodelovanje se vam vsem kulturnim, kakor tudi poslovnim društvom ter isto tako posameznikom v imenu dr. sv. Franciška Seraf. že vnaprej prav iskreno zahvaljujem.

Omenim naj tudi, da se odbor še zelo trudi da bo vsakomu vstreženo kolikor najbolj mogoče v vseh ozirih na omenjeni proslavi in koncertu.

V to svrhu se bo razposlalo tudi več vabil. V slučaju, da bi kdo vabila ne dobil, naj mu blagovoli oprostiti ter vpoštevati ta dopis kot nadomestilo.

Kličem vam vsem skupaj: na veselo svidenje v nedeljo dne 31. oktobra 1937 v Slovenskem Nar. Domu, 253 Irving Place.

IZLET PEVSKEGA DRUŠTVA.

Tem potom naznanjamo, da priredi slov. pevsko društvo "Zarja" iz Timmins, Ont., dne 10. oktobra izlet v Kirkland Lake ter priredi tam ob osmih zvečer koncert v Poljski dvorani.

Vse Slovence in Slovane tamkajšnje okolice vabimo, da se koncerta udeležijo. Na programu bo tudi par šaljevih točk.

Tudi Tine naj se prikaže, kajti tukaj pri nas je bolj čist zrak kot pa doli v Torontu. In svojo boljšo polovico naj pripelje s seboj.

Torej nasvidenje 10. oktobra v Kirkland Lake.

Odbor.

Brooklyn, N. Y. Začetek bo točno ob 4. udi popoldne.

Kot nekaka posebnost na tej priložnosti bo pa kazanje slik naše mile domovine Slovenije, kakor tudi celotne Jugoslavije. To nam bo iz prijaznosti storila Cunard White Star parobrodna družba, 25 Broadway, New York City. Ta velikanska družba, ki lastuje največje in najhitreje parnike sveta, je skoraj prav gotovo edina, ki lastuje najlepše kakor tudi najnovejše filmske slike naše lepe domovine. Omenjena družba bo tudi poslala svojega izkušnega operatorja za kazanje omenjenih slik.

Udeležite se te velike slavnosti vsi brez izjeme in prepričali se boste. Toliko za danes. Prihodnji obširneje glede celotnega programa.

Z rojaskim pozdravom,
Anthony Svet,
nadzornik in poročevalec.

V PRIJAZNO POJASNILO.

Spodaj podpisani si štejem v dolžnost, da objavimo sledeče pojasnilo: Poročila obeh slovenskih lokalnih dnevnikov glede govornikov na koncertu Združenih Mladinskih Pevskih Zborov, ki se je vršil v nedeljo, 19. sept., t. l. naj nihče ne smatra za drugo, kot za osebno mnenje urednikov. To seveda ne znači, da so bili vsi navzoči istega mnenja.

V spričo dejstev, da je avdijska govornike čisto prekinila z burnim aplavzom, je težko kaj zapisati, drugače kot da je to le osebno mnenje posameznikov.

Kot zadnji govornik na programu je bil okrajni sodnik g. Lausehe. Govoril je takrat, ko so bili, po mnenju urednikov, navzoči že docela utrujeni od govorov. A smelo trdim, da če bi g. sodnik Lausehe govoril še pol ure ali več, bi ga občinstvo z užitek poslušalo in točno sledilo govoru.

Spodaj podpisani se vsem govornikom iskreno zahvalimo za tople in priske govore. Veseli nas, da ste se odzvali našemu vabilu ter prišli pozdraviti naše mlade pevce ob 3-letnici njih udeleževanja na slovenskem kulturnem polju.

Bili ste dobrodošli gostje med nami. Pozdravljeni!
Cleveland, Ohio.

John Terlop, pred.
Anna Traven, tajnica.
Jožef Zele, blagajnik.

NAROČITE SE NA "GLAS SLOVENSKEGA DNEVNIKA V NARODA" NAJSTAREJŠI AMERIKI

PREDSEDNIK ROOSEVELT

Prihodnji teden je odpotoval proti Zapadu predsednik Roosevelt. Imel je, oziroma bo imel več govorov, predvsem pa skuša priti v ožji stik s prebivalstvom. Poleg njega je njegov posebni odposlanec Norman H. Davies.

POZOR ČLANI DR. 46. KSKJ.

Prihodnja mesečna seja se ne vrši drugo, pač prvo soboto v Slovenski dvorani na Osmi v New Yorku.

Torej nasvidenje dne 2. oktobra ob osmih zvečer.
Tajnik.

OČE JE IZGINIL S SINOM

V nedeljo 12. septembra je Genevieve Kopatič odšla na kratek izprehod v State Fair Park v West Allis, Wis. 3-letni sinček Billy in mož Anton sta ostala doma. Ko se je čez nekaj časa vrnila domov, ni bilo več doma ne moža, ne otroka. Z njima vred je izginila tudi vsa njuna obleka. Dasi se ji je zadeva zdelo čudna, sprva vendar ni sumila ničesar hudega ter je mislila, da se vrneta zvečer. Mož ni pustil nobenega pojasnila — nič. Odpeljal se je enostavno z avtomobilom in vzal otroka s seboj. Mati si tega ni mogla razlagati, ker med njima ni bilo nikakega prepira in sta drugače živela v najlepši harmoniji. Še bolj jo je presenetilo, ker ga tudi drugi dan ni bilo nazaj in ko ji je možev delodajalec povedal, da mu je njen soprog dejal, da ga v ponedeljek morda ne bo na delo. Policija ju je začela iskati.

CALUMETSKE NOVICE.

Marko Šute iz Ahmeke je bil zadnje dni obsojen v plačilo \$50 kazni, ker je pijan vodil avto in podrl nekega človeka na cesti.

Med porotniki okrožnega sodišča za jesenski termin se nahajata tudi rojaka John Muka-vec in Roy Štimac.

SLOVENSKI PUGILIST.

Jack Kearns, boksarski podjetnik, je zadnje dni poročal, da vežba mladega slovenskega boksarja Jakoba Adamiča iz Midlanda, Mich. Adamič, ki je star 21 let in tehta 188 funtov, se je že boksar s 43 hrusti in med temi jih je 37 pobil na tla, med temi tudi svojega rojaka Johna Erjavca iz Dulutha.

Kearns je prepričan, da se Adamič nekega bližnjega dne spopade s Schmellingom in Louisom za prvenstvo, ki ga tudi odnese, ker ima baje "zelezno" mišice v rokah in plečih. Kearns je nekoč vežbal Jack Dempseyja in pravi, da ve, kaj govori.

MLIN

Piše Ločan

JAVNO MNENJE.

Nihče ne more reči: Javno mnenje naj vrtog vzame! — in odnesti zdrave pete. Tako je tu v Ameriki.

Ali ste si zapomnili, kaj je neki kralj častnikarske verige prerokoval in se trkal na prsa pred dobrim letom? Roosevelt je naredil tako rudečega, da bi ga niti on sam ne poznal, še manj pa Roosevelt samega sebe.

No, kaj je bilo? V Washingtonu se ni komunizma, in Roosevelt še ni diktator.

Tistemu kralju so se pa odjemali tako posušili, da je zgrbil v enem letu čez milijon dolarjev, samo pri enem listu, katerega je moral ustaviti.

Istotako je vzele slana neki ameriški tednik, ki je izbral za slavnate volitve imovite ljudi, tako da so volitve kazale Rooseveltov poraz. Tednik je prikrito želel, zavesti val javnega mnenja v korist republikancev. Kam je javno mnenje pognalo Smitha, vsak ve.

Kje so tisti bratje, ki so izvojevali poraz NRA in kje je zdaj njih veletgovin? Je ni več, izginila je, in je ni Roosevelt vzela.

Pralnica, ki je ugonobila minimalne plače za ženske v New Yorku, je šla rakovo pot. In vse to je storilo javno mnenje, brez vsake tožbe.

Zdaj pa je na vrsti Tom Girdler. Njegov ugled se že suši. Kolikor je bilo še zelenega na njem, kar vidno odpada, kot listje, ki ga useka slana, in kmalu bo po njem.

Ven pojde z enim vzrokom ali drugim, pa če bo še tako lepo zvoneča oprostitev. Tom pojde zato, ker je preveč zazijal. Odgriznil je tolikšen kos, da ga ne bo mogel prežvečati.

Delavcem ne bo žal za njim in tudi za marsikaterim drugim ne, ki bo sledil Girdlerju.

Javno mnenje v demokraciji vedno deluje. Včasih se ga da zasenčiti, a le za malo časa. Ko se zdrami, je toliko strožji sodnik.

Potom javnega mnenja si lahko priborimo boljše kos kruha in boljše delavske pogoje. Na drugi strani pa lahko kar naravnost porinemo javno mnenje v naročje nasprotnika, in to se najhitreje zgodi potom nasilnih dejanj, lomljenja pogojev in z drugimi čini, ki so v nasprotju s postavo in s treznim razumom.

ROJAKINJA OBTOŽENA.

Marie Trampuš, tajnica dr. C. Harolda Edmunda v Oak Parku, Ill., je bila obtožena po oakparški policiji skrivide u-mora 16-letne Phyllis Brown, ki je umrla zadnji teden na posledicah abortivne operacije. Trampuševa zanika krivdo rekoč, da ni imela nič opraviti z operacijo, katero je izvršil dr. Edmund na deklici. Zdravnik je obtožen umora in kavejja zanj je določena na \$25.000. Trampuševa je bila izpuščena proti kavejji \$5000. Marie Trampuš je stara 27 let.

NOVICE IZ MINNESOTE.

V Gilbertu je umrl 16-letni mladenič Edvard Sever, rojen v Ameriki. Istotam se je težko pobila na nogi mati znanega rojaka Samsa, ki je v vodstvu pogrebnega zavoda v Evelethu.

V bolnišnici v Soudanu se nahaja žena Louisa Kocjana iz Elyja, ki je bila težko pobita pri avtomobilski nezgodi v bližini Towerja.

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

Je najboljša in najpopularnejša slovenska podpornica organizacija v Ameriki. Kačuna nizke ascesmentne in plačuje liberalne podpore za slučaj bolezni, nezgode ali smrti. Ima 185 podrejenih društev in šteje nad 20.000 članov v obeh oddelkih.

Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 oseb.

Premoženje Nad Dva Miljona Dolarjev

Pišite za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. K. J. :: :: ELY, MINNESOTA

"ODPRTA NOČ IN DAN SO GROBA VRATA..."

26. septembra zjutraj je v Clevelandu umrla Mary Jaksetič, rojena Šestan, stara 47 let. Ranjka je bila doma iz vasi Kotečevo pri Hirski Bistrici in je prišla v Ameriko pred 8 leti.

V Clevelandu je umrl 14-letni mladenič John Trattar, sin dobro poznanega Louis Trattarja, ki je že več let zaposlen pri Double Eagle Bottling Co. in ki vodi tudi gostilno na Reno Ave. Ranjki je pohajal v Nathan Hale Solo, kjer je bil zelo priljubljen med šolarji.

V Clevelandu je po dolgi in mučni bolezni preminula dobro poznana rojakinja Mary Praznik, rojena Krajšek v starosti 57 let. Doma je bila iz Svetega Križa pri Litiji, fara Mravska gora na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 32 leti.

V Joliet, Ill., je umrl Josip Panijan, star 81 let in doma od Metlike v Beli Krajini. Bil je eden ustanoviteljev KSKJ.

V Walkersville, Mont., je pred kratkim naglo umrl Fr. Benčič, star 62 let in doma iz Ormočja v Beli Krajini. V Ameriki je bil 38 let in dolgo let je z družino vred bival v Calumetu, Mich., toda po veliki štrajku tamkaj se je preselil v Montano. Zapušča ženo in šest odraslih otrok.

SLOVENC V AVTNI NESREČI

16. t. m. je 17-letni sin družine Frank Nerat iz Menominee, Mich., šel obiskat družino svojega strica Ignaca Nerata. Ko se je zvečer že v temi vračal s kolesom, na katerem ni imel luči, proti domu, ga je na cesti 41 od zadaj zadel avtomobil, pri čemer je fant dobil težke telesne poškodbe. Kljuka od avtomobilskih vrat se mu je zarila v levo zadnjico in se v rani prelomila. Odstraniti so mu jo mogli šele zdravniki potom operacije. Voznik avtomobila je bil neki William A. Hill iz Winthrop Harborja, Ill., ki trdi, da mu je ob času nesreče trenutno vzel vid neki nasprotni prihajajoči avtomobil z močnimi žarometi ter da fanta pred seboj ni videl, in prvi trenutek ni niti vedel, da je koga zadel. Zato tudi takoj po nesreči ni ustavil in se je šele čez nekaj časa vrnil nazaj na mesto nesreče, ker se mu je vseeno zdelo, da je nekaj podrl. Našel pa je tam samo kolo. Mladi Tom Nerat se je med tem časom namreč z naporom svojih sil priplazil nazaj do stričevega doma, odkoder so telefonično obvestili očeta o nesreči, ki je potem sina hitro odpeljal v bolnišnico.

SMRTNA NESREČA DEČKA.

V Rittman, O. je rojak Mike Skraba izgubil 10-letnega sinčka Alojzija, katerega je pri-

SAMOMOR ZALJUBLJENCA

Te dni se je v sredini slovenske naselbine v Milwaukee zgodila nenavadna ljubezenska tragedija. Neki 29-letni Eugene J. Fornerock, je imel ljubezensko razmerje s 23-letnim hrvatskim dekletom Helen Živčič. Dekle je obiskalo svojega zaročenca na domu njegovih staršev in zaljubljenca sta se nekaj sporekla. Ko je fant peljal zvečer svoje dekle domov, sta se tudi še med vožnjo prepirala in dekle je baje fantu reklo naj skoči v jezero. On sicer tega ni storil, pač pa je obrnil svoj avto in si med vožnjo pognal kroglo v glavo, komaj par hiš od dekletovega stanovanja. Avto brez kontrole se je z vso silo zaletel v telefonski drog pred Natlačenovim gostilno in prihitevi ljudje so našli samomorileca mrtvega ob avtomobilskem vodilu. Da avto, ki je treščil ob drog s precejšnjo brzino, ni naletel na to oviro, bi zavozil naravnost skozi vrata v Natlačenov salon. Miss Živčič je policiji povedala, da ji je njen zaročenec pred ločitvijo pred njenim domom pokazal revolver, rekoč: "Poglej ga!" — Ona te geste ni vzela za resno ter mu je odvrgla naj ne dela neumnosti. No, on jo je napravil vseeno.

igril z drugo deco zasula plast prsti in ga na mestu usmrtila. Tukaj zapuščena starša, tri brata in dve sestri.

Naročniki!

Pišite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo prva mesec, drugi dan in tretji pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naprimer: — 9.25.37

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 25. sep. 1937

Pošljite pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

Advertisement for "Glas Naroda" featuring a landscape image and text: "Za pošiljanje denarnih nakaznic; za potovanje v domovino... NAGLA in TOČNA POSTREŽBA Glas Naroda".

POUČNE KNJIGE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI
PESMI IN POEZIJE

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ZEMLJEVIDI
MOLITVENIKI
IGRE

ROMANI - SPISI - POVESTI

- ANDREJ TERNOVC, (autor), reliefna karikatura iz minulosti
BEATIN DNEVNIK, spisala Luiza Pesjakova.
BELE NOČI, MALI JUNAK, spisal F. M. Dostojevski.
DERLE ELIZA, spisal Edmond de Goncourt.
DON KIHOT, spisal Miguel Cervantes.
DVE SLIKE, spisal Ksaver Meško.
FILOZOVSKA ZGODBA, spisal Alojzij Jirasek.
GLAD, spisal Knut Hansun.
GOSPODARICA SVETA, (Karl Flgdon).
GOZDOVNIK, spisal Karl May.
GOMPAČI IN KOMURSAKI, spisal Julij Zeyer.
GREŠNIK LENART, spisal Ivan Cankar.
HUDO BREZNO IN DRUGE POVESTI, spisal Franc Erjavec.
IDIOT, spisal F. M. Dostojevski.
IGRALEC, spisal F. M. Dostojevski.
JERNAČ EMAGOVAČ, spisal H. Sienkiewicz.
JUTRI, spisal Andrej Strug.

- KAJ SI JE IZMISLIL DOKTOR OKS, spisal Jules Verne.
KMEČKI PUNT, spisal Aug. Šenoa.
LA BOHEME, Spisala M. Murger.
LISTKI, (Ka. Meško).
MALI LORD, spisala Frances Hodgson Burnett.
MALENKOSTI, spisal Ivan Albreht.
MATERINA ŽRTEV, 240 strani.
MILIJONAR BREZ DENARJA, spisal C. Phillips Oppenheim.
MED PADARJI IN ZDRAVNIKI, Spisal Janko Kuč.
MIMO ŽIVLJENJA, spisal Ivan Cankar.
MLADA LETA, (Jan. K. Brek).
MOŽJE, spisal Emerson Hugh.
NADEŽNA NIKOLAJVANA, Spisal V. M. Garšin.
NAŠA LETA, spisal Milan Pugač.
NAŠI LJUDJE, spisal Alois Remeč.
NOVA EROTIKA, spisal Ivan MOZMAN.
PESMI V PROZI, spisala Člana.
PINGVINSKI OTOK, spisal Anatole France.
PLAT EVONA, spisal Leonid Andrejev.
POSLEDNJI DNEVI POMPEJA (3 sv.).
POPOPNIKI, spisal Milan Pugač.
POVESTI IN SLIKE, spisal Ksaver Meško.
FRED NEVIHTO, spisal I. Turgenjev.
PRAVICA KLADIVA, spisal Vladimir Levstik.

- PRIHAJAČ, spisal Fr. Detela.
PRI STRICU, spisal Gangl.
PRODANE DUŠE, spisal Jaka Likovič.
PTICE SELIVKE, Rahlodranat Tagora.
RDEČA MEGLA, spisal Kari Figer.
ROMANTIČNE DUŠE, spisal Ivan Cankar.
SLIKA DORIANA GRAYA, Spisal Oscar Wilde.
SLIKE, spisal Ksaver Meško.
STUDENT NAJ BO.
STRAHOTE VOJNE, spisala Bertha pl. Suttner.
TATIČ, spisal Franco Bevč.
TARZANOV SIN, Vezano, 301 strani.
TUNEL, spisal Bernhard Kellermann.
VEČERNA PISMA, spisala Marija Kmetova.
VERNE DUŠE V VICAH, Spisal Prosper Mérimée.
V KREMPLJNH INKVIZICIJE, spisal Michel Zevaco.
V GORSKEM ZAMOTJU, spisal Anton Kodar.
V RETNAR, spisal Rahlodranat Tagora.
VOJNIMIR, spisal Josip Ogrizec.
ZABAVNA KNJENICA, 122 strani.
ZADNJA KMEČKA VOJSKA, Spisal A. Šenoa.

- ZAPISKI IZ METVEGA DOMA, Spisal Dostojevski.
ZLOČIN IN KAZEN, spisal F. M. Dostojevski.
ZGODBE NAPOLEONOVEGA HUZARJA, spisal Coman Doyle.
ZMAJ IZ BOSNE, spisal Jos. Ev. Tomž.
ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA, spisal Ivan Pregelj.
ANDERSONOVE PRIPOVEDKE
ANDREJ HOFER
BENEŠKA VEDEŽEVKA
BELGRAJSKI BISER
BOŽIČNI DAROVI
BOJ IN ZMAGA
CVETINA BOROGRAJSKA
CVETKE (pravljice za stare in mlade)
ČAROVNICA S STAREGA GRADA
DEVICA ORLEANSKA
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA
FRAN BARON TRENK
FRA DIAVOLO
GOSPOD FRIDOLIN ŽOLNA.
JANKO IN METKA
KOREJSKA BRATA
KRALJEVIČ IN BERAČ
KRVNA OSVETA
KAJ SE JE MAKARU SANJALO
MARKO SENJANIN, SLOVENSKEI ROBINSON
MABON, hrčanski deček iz Libanona
MUSOLINO, rogar Kalabrije
MRTVI GOSTIČ
MALI KLATZ (spisal Mark Twain)
MLADIM BRČEM (par krasnih črtic pisatelja Meška)
NA RAZLIČNIH POTIH
NA INDIJSKIH OTOKIH
PREGANJANJE INDIJANSKIH MBLJONARJEV.
PRISBEGA BURONSKEGA GLAVARJA.
PRAVIČNE ZGODBE
POVODENJ (spisal Kristof Šmit)
PREGODBEČEBELICE MAJE, trd. vez.
PIRHI (spisal Kristof Šmit)
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO
PRAVLJICA, Spisal H. Majar.
PREGODBE ČEBELICE MAJE.
PRAŠKI JUDEK
PATRIA (povest iz hrane zgodovine)
POSLEDNJI MONIKANEC
RDEČA IN BELA VETNICA
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM
ROBINZON KROŠNIK
SEKOZI SIENO INDIJO.
SLEPSKI INVALID
SISTO IN SLESTO (povest od Abrucev)
SVETA NOTBURGA
STROZOSLEDEC
SVETA NOČ (priporočila)

- TISOČ IN ENA NOČ, s slikami, velika izdaja.
TURKI PRED DUNAJEM
VOJSKA NA BALKANU s slikami, več zvezkov
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Meško)
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKE MLADINO
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA
ZLATOKOPI (povest iz Alaske)
ZBRIRKA NARODNIH PRIPOVEDK (dva dela)
ZBRANI SPISI ZA MLADINO
VINSKI BRAT.
13 POVESTI.

ZNANSTVENI IN POUČNI SPISI

- AHN'S NEW AMERICAN INTERPRETER.
AMERIKA IN AMERIKANCI.
BURSKA VOJSKA.
BODOČI DRŽAVLJANI naj narote knjižico.
STATES.
BREZPOSELNOSTI IN PROBLEMI SKRIBSTVA ZA BREZPOSELNE.
DENAR.
DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Duljar.
DO ORHIDA DO BITOLJA.
GOVEDOREJA.
GOSTILNE V STARI LJUBLJANI.
IZ TAJNOSTI PRIRODE.
IZBRANI SPISI ZA MLADINO.
JUGOSLAVIJA.
KOKOŠJEREJA.
KRATKA SRBSKA GRAMATIKA.
KRATKA ZGODOVINA SLOVENCEV, HRVATOV IN SRBOV.
KNJIGA O LEPEM VEDENJU.
KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU.
KUBIČNA RAČUNICA.
LEVSTIKOVI IZBRANI SPISI.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
316 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

Privedil FRANK KERŽE:

KRALJ PERZIJSKIH ŠALJIVCEV

L . . . Vsak narod ima svoj kraj in svoje ljudi, katerim oboji vse smiselnosti. Tako je tudi pri Perzijcih, kakor poroča Hutchinson ki se je mudil delj časa med njimi. Svoje zanimivo pripovedovanje začneja tako, da se ga človek ne ustraši.

V tem spisu — piše — ne bo nobenih letnic in datumov, nobenega naštevavanja imen in tudi ne citatov iz starih knjig. To bo samo popis Mullaha Nasredina, kateri živi v Perziji. Če pravim: "živi", je tu beseda pravična. Kjer in kadarkoli se zbirajo Perzijci po svojih malih kavarnah, koder sede na dragocenih preprogah in srebrno žlahtno kavo ali čaj, povsod pripovedujejo o njem. Če se kod zberejo v gručo, pa jim sije nekaj porednega iz oči, tedaj s gotov, da ne govore o drugem kakor o Mullahu Nasredinu. On živi in bo živel, dokler bo kak Perzijec na svetu.

Najpoprej povemo, da pomenja beseda "mullah" to, kar po naše duhovnik. Drugo, nam reče Nasredin, je njegovo ime. Živel je v mestu Isfahan, in kadar se človek nalezne močne kave, čaja ali kaj "hujšega", ga kaj rad spremlja mullah Nasredin. Kadar sreča človek kakkega mullaha, se zopet nehoti spomni Nasredina, kateri je bil zmiraj oblečen v črnem, imel je bel turban in je navadno jahal mšavega osla.

Ker je bil torej duhovnik, je moral seveda večkrat pridigovati v veliki mešaji mesta Šah. Na neki petek zjutraj pride resno na prižnico in začne gledati pomenljivo po svojih dragih ovčicah. Potem pa dvigne svoje oči proti nebu in pravi:

"Zahvalimo Boga, da nimajo kamele peruti. Zakaj če bi jih imele, bi letale. In če bi letale, bi včasih katera padla. Prebila bi streho in zmečkala naše otroke. Zahvalimo Boga,

ki je v vsem tem previden."

Ob neki drugi priliki je moral obiskati neko vas izven mesta. Bilo je to v tistem mesecu, ko so Mohamendanci postojali in vaščani so ga prosili, da bi jih vsak dan pridigoval. On se je končno udal, ampak ne posebno rad.

Pri dan gride na prižnico in pogleda strogo po ljudih, kateri so nestrpno zijali vanj in pričakovali, da jim kaj pove.

"Ali veste, o čem bom pridigoval danes?" vpraša jako resno.

"Ne, ne vemo," odgovore ljudje.

"Kakšni veliki tepci," zagodirja in odide jezno doli.

Drugi dan se vaščani zberejo v večjem številu, kakor poprej. Čutili so nekako, da se gospoda razžalili, pa so mu hoteli dati zadostija. Zopet pride mullah na prižnico in kakor poprej, pogleda strogo in resno po ljudih.

"Ali veste, o čem vam bom pridigoval danes?" jih zopet vpraša.

Ljudje so pričakovali takega vprašanja in ker je gospod včeraj nameril na odgovore, ne, ne, zavpijejo danes kakor en mož: "Da, da, vemo!"

"Potem je pa sploh nepotrebno, da vam kaj povem," pravi prav tako jezno in gre zopet doli.

Tretji dan je bila zopet polna mešaja ljudi. Vpraša jih, kakor poprej in polovica brama zavpije: "da, da, vemo!", polovica pa: "ne vemo!" Mullah ni pričakoval takega odgovora. Ponovno zastavi vprašanje svojim vernikom in odgovor je bil zopet tak. Potem se mu nekaj zasveti v glavi.

"Dobro," pravi, "v tem slučaju naj tista polovica, ki ve kaj mislim pridigovati, povoni drugi, ki še tega ne ve." Po teh besedah gre iz mešaje in kmalu potem tudi iz vasi.

Zgodilo se je, da je za časa Nasredina živel v tistem mestu bogat človek, kateri mu je povsod nasprotoval, kjer in koder je mogel. Ta človek je umrl in prosili so mullaha, naj opravi pogrebne obrede in izpregovori tudi nekaj dobrih besed o pokojniku. In odgovoril je tako imenitno, da bi te besede še danes pripravljali duhovnikom vseh ver in narodov. Rekel je namreč:

"Zame nima nobenega pomena, da pridem zraven ali da kaj pripovedujem. Mož me ni nikdar poslušal, ko je bil živ in resno dvomim, če bi me zdaj, ko je mrtev."

Mullah Nasredin je bil tudi oženjen. In kakor vsi veliki možje je imel v zakonu več težkih nalog, kakor pa v poklicu. Kakor Perzijec, ni smel seveda videti svoje neveste, dokler je ni poročil. Navada je pri njih, da ženin vidi nevestin obraz najprej v ogledalu, potem si pa vrne za nizo in praznuje s svojimi prijatelji. Tako je bilo tudi z mullahom Nasredinom. Pogledal jo je, potem se pomena malo kasno vrnil med goste. Ko pride tja, zapazi strahom, da so vse snedli. Vse jezen odide od nize in vjeli se ga šele pri malih vratih, koder je hotel na prosto. Vprašaja ga, zakaj odhaja s svoje lastne svatbe in odvrnil je:

"Grem zato, ker so gostje snedli vse, kar je bilo. Zdaj naj imajo pa še nevesto."

Vendar pa so ga morali preprostiti, ker bi ga drugače ne našli kasneje v težavah zakonskega stanu. Nedolgo po poroki se je domislil, da ima jako rad neko perzijsko jed, ki obstoji poglavitno iz riža. Naročil svoji boljši polovici, naj jo pripravi medtem, ko bo on malo zaspal. Storila je tako in kar je bilo dobro, tudi snedla. Ko je vse pospravila, pogloje skledo in namaže svojega

spečega moža po obrazu in okoli ust. Kmalu se prebudi mož in zahteva svojo priljubljenost. Žena se kaže jako začudeno in pripoveduje, da mu je dala vse, predno je zaspal. Sicer se pa vidi ostanke še vse po njegovem obrazu. Mullah začne priskovati v ogledalu, če je to res. Vidi ostanke povsod, potem pa pravi:

"Ne bodi huda! Imaš prav. Snedel sem jed in pozabil na to."

Doma ni bilo Nasredinu postlano z rožicami. Šlo je od slabega na slabše in nekega dne zapodi žena svojega moža, rekoč, da se ne sme vrniti poprej, dokler ne prinese vsaj deset denarjev za kruh. Ves žalosten in pobit odide sveti mož in zdihuje obupno: "Samo Bog mi more pomagati." Pride po poti do neke podre zgradbe in počiva. Jako primeren kraj za človeka s podrtimi upi. Ko sedi na trati in upira hrbot v zid, se mu zdi, da sliši na drugi strani neki mrmaranje. Iztegne se in zagleda nekega derviša, tistega posebnega meniha, ki vedno potuje in živi od tega, kar mu dajo dobri ljudje.

Ta derviš je imel čisto poseben opravček. Iz voska je izdeloval majhne podobe, katere je postavil na zemljo in nagovarjal jako resno.

"Satan," pravi, "zakaj si ti storil toliko slabega na svetu? Čemu si spodil Adama in Evo iz raja, kjer sta imela vsega zadosti, da sta potem reveža grešila? Zakaj prinašaš toliko gorja po vsem svetu?"

Po teh besedah vzame debelo palico in lopne po voščenenem satanu, da se ves razblini.

Iznova začne delati drugo podobo in sicer tokrat Mojzesa. Ko je bil gotov, pravi:

"Ti Mojzes, si tudi dosti zagrešil! Strašansko napaka je bila, ko si v svojem dvomu dvakrat z jezo vdaril po skali, da je pritekla voda. Zaupati bi bil moral v gospoda in počakati po prvem vdarec. Ti moraš tudi dobiti svoje."

Gorjača zaživlja po zraku in trenutek kasneje je bil voščena Mojzes razblinjen poleg satana.

Tretjo podobo pa izdeluje z večjo vnemo in skrbjo, kakor prve dve. Gotovo postavi malo delo od sebe in jo nagovori:

"No, zdaj je pa Bog tukaj. Tudi ti si prinasel dosti trpljenja in gorja. Zakaj si ustvaril tak svet, koder je toliko pomanjkanja? Vse bolečine in vse nesreče so tukaj samo zato, ker si svet tako neumno ustvaril." Po teh besedah dvigne gorjačo, da mahne po Bogu.

Mullah Nasredin zavpije prestrašeno:

"Stoj!" Skoči naglo na drugo stran zida.

"Prijatelj moj," začne prijazno, "jaz hodim okoli, da dobi deset denarjev od Boga. Če ga pobiješ, ne smem nikdar več domov."

Derviš se ozre s strahom in vidi, da je nekdo še bolj neumno poleg. Vstane prestrašeno, pustj skledo za milodare in zbeži po cesti, da se je vse kadilo.

Mullah Nasredin pogleda v skledo in najde v nji — ne deset, ampak sto denarjev. Hitro se odpravi proti domu in potrka kar se da, nogumno na večna vrata.

Njegova žena pogleda in ko zapazi njega, pravi, da ne odpre.

"Dokler mi ne pokažeš deset denarjev, ne pojdeš skozi ta vrata." Tako mu zabeli in potegne zapah.

Mullah vdari s pestjo po vratih in vpije veselo:

"Baba, odpri in ne trači časa s klepetanjem. Hitro, pravim. Storil sem veliko delo! Bešil sem samega Boga pred smitjo in prejel za to veliko delo sto denarjev. Odpri, pravim."

Mullahova velika in trdna vera je bila v molitev. Nekdaj

Georges Ohnet:
Zadnja Ljubezen

V palači Fontenay-Cravant so imeli svečanost. Po širokem stopnišču iz klesanega kamna, krašenem s krasnimi preprogami po Don Quihottu de Coypl, krasno razsvetljenem z električnimi žarnicami, so počasi vrvele množice žen v lepih toaletah in gospodov v kratkih hlačah; veselo kramlajoč so pohili bajno razsvetljeno dvorano. Z viska galerije je skupina povabljenih gostov naslonjena na marmornato ograjo opazovala to pisano množico liki komisija izvedencev za ocenitev elegancije. Globoko dobi pod seboj je videla razkošno oblečene mlade žene, kako puščajo z izbrano gracio za seboj svoje svilene in zametaste vlečke, kako mikavo potresajo z zlatimi ali plavimi valovi svojih kodrov, prepletanih z rožami in demanti. Med njimi se sučejo mladi, uglajeni, nasmejani gospodje, čijih črne obleke še bolj dvigajo lesk svetlih toalet in belih ramen.

Na koncu stopnišča pred širokim vhodom, za katerim se je videla dvorana, vsa zalita v čarobni svetlobi, je stala komtesa de Fontenay, prekrasna in prijazna, spremljajoč svoje goste z odprtimi rokami, z žarečim pogledom in sladkimi besedami na ustih. Njena lepota je slovela daleč naokrog. Bila je na višku obdobjanja vredne dozorelosti. V črni zametasti toaleti je prihajala eleganca njenih ramen in marmornato belih rok še bolj do veljave. Biserina ogrlica, edini nakit, ki ga je tisti večer nosila, je objemal njen plemeniti vrat, ponosno nosoč krasno glavo blede polti in čudovito nežnih oči. Temne lase ji je krasila ena sama reza, njihovi mehki valovi so bili vedno isti kakor v dnevih njene slavne mladosti. Bili so še vedno krasen okvir njenega visokega, ponosnega čela. Komaj nekaj srebrnih nitk se je lesketalo na seneh v dokaz, da je ta dama že prekoračila štirideseto leto. jesen življenja žene, ko so mnogi krasni dnevi že za-trti z nekakšnim pajčolanom tesnobne melanholije.

Sredi blagorodne družbe, obstoječe iz ljudi, ki jih je rod, nadarjenost ali bogastvo dvigalo nad vse druge, je stala že dve uri tu in spremljala povabljenega goste kot gospodinja. Baš je hotela izpregovoriti nekaj besed s soprogo avstrijskega poslanika in jo spremiti do praga dvorane, ko se ji je približal zelo eleganten mla-

denič lepega obraza in ji zašepetal z glasom nežne zaupljivosti:

— Komtesa, ali veste, kje je Armand? — Že cele četrt ure ga iščem po vsej palači, pa ga ne morem nikjer najti.

— Že ves večer ga nisem videla, mislim da nadzoruje priprave za gledališko predstavo.

— Nikakor ne. Prihajam baš izza kulis. Gospa de Jassac, ki so ji nekaj ertali in njene vloga je hotela govoriti z Armandom, pa ne vemo, kaj se je zgodilo potem. Morda ga je odnesel nekam kak bog, ljubosunen na njegove uspehe... če ni bil to sam ravnatelj Comedie Française.

Lepi mladenič se je nasmehnil, komtesa se je pa zmračil obraz. Težak nemir je legel na njeno dušo.

Brez vzroka in brez povoda, kajti kje bi mogel biti njen mož, če ne v svoji sobi, zaposlen s pripravami za svoj nastop na gledališkem odru. Gotovo se je oblačil in čital še enkrat svojo vlogo markiza de Riva, ki jo je igral v novi igri. Njena premiera je bila pripravljena za danes v dvorani, kjer so bili že zbrani povabljeni gostje.

— Sami vidite, da ne morem zapustiti svojega mesta, — je dejala komtesa de Fontenay in pokazala s pahljačo na skupino gostov na stopnišču, ki so komaj čakali, da jo pozdravijo. — Poiščite ga, dragi Paul, in ko ga najdete, mi privedite povedat.

In odšla je pozdravit svoje goste naglih korakov, da je zašlestela za njo svilena vlečka. Mladi baron Cravant je dvignil težko zaveso na vratih in vstopil v posebne sobane, zakulisje gledališča, urejenega v ozadju velike dvorane.

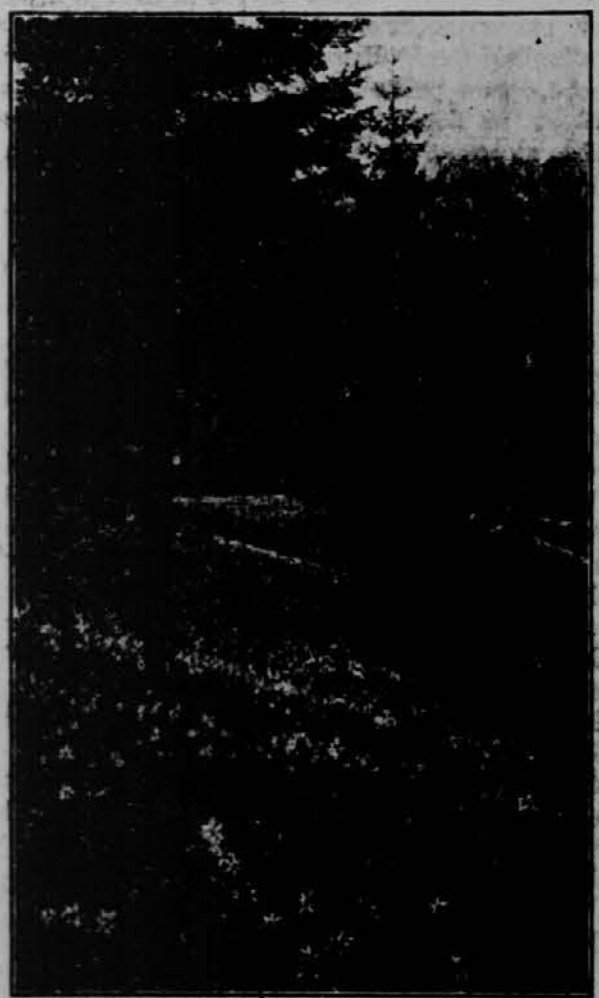
V komtesinem budoarju je lasničar Pontet baš pritrjeval lasuljo prvemu ljubljenu diletantske igralke družbe Hektorju Firmontu. Pontet ni imel sebi enakega, kadar je bilo treba hitro napraviti iz mladega moža bradatga brkača ali iz starca zaljubljenega golobrada. Drugi igralce družbe, ves razburjen zaradi malenkostnega prehlada, je baš pošiljal po zdravilo v bližnjo lekarno in vsakih deset minut je miril svoje glasnice z znosno dozo zdravila.

(Dalje prihodnjik.)

Preko tisoč izvodov do zdaj prodanih!

"Naši Kraji"

KAMNIŠKE PLANINE . . . OTOK BLEŠKI . . . BOHINJSKO JEZERO . . . TRIGLAV . . . KRANJSKA GORA . . . SAVSKA DOLINA . . . GOLICA . . . BEGUNJE . . . ŠT. LOVRENC NA DOLENJSKEM . . . ŽUŽEMBERK . . . OB KRKI . . . OTOČCE PRI NOVEM MESTU . . . CERKNIŠKO JEZERO . . . CELJE . . . LOGARSKA DOLINA . . . ROGAŠKA SLATINA . . . ITD. — 87 SLIK v finem bakrotiskju, tiskane na dobrem papirju. Oglejte si teh lepote Slovenije. Knjiga Vas stane —

NAROČITE PRI: Narcize pod Golico KNJIGARNI "GLAS NARODA", 216 WEST 18th ST., NEW YORK

Dobili smo iz starega kraja novo zalogo!

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinečova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati znamenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI ! !

<p>IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nar.
Cena1.50</p> <p>KRIŽEM PO JUTROVKEM
4 knjige, 84 strani, s slikami
Vsebina: Jesero smrti; Moj roman ob Nilu; hako sem v Mekko romal; Pri Šamarib; Med Jezidi
Cena1.50</p> <p>PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 694 strani, s slikami
Vsebina: Amadija; Bog iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50</p> <p>PO DEŽELI ŠKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 677 strani
Vsebina: Brata Aladija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50</p> <p>SATAN IN IŠKARIJOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina: Imeljenci; Yuma Betar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treb delih sveta</p> | <p>Izdajalec; Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni rajloni; Dedič
Cena3.50</p> <p>V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina: Kovna Šimen; Zaroka z zaprekami; V gočbnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50</p> <p>WINETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za šiviljen; Nšo-š. lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komand in Apaci; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komandih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50</p> <p>2 U T I
4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina: Boj s medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50</p> |
|--|--|

Naročite jih lahko pri:
KNJIGARNI "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

NE MOREM TI RAZODETI...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIPREDIL: I. M.

49

Werner je danes še mnogo resnejši in bolj potr. Bolj kot kdaj prej trpi vsled nejasnih razmer, vsled katerih mu ostaja Garda tako oddaljena. Garda to opazi predobro in včasih poleti boječ in proseč pogled k njemu, kot bi ga prola odpuščanja, ker mora zaradi nje trpeti.

S travnika v parku zadoni godba, ki jo je Garda najela in vsa gospoda odide tja. Spredaj gresta baron Karol Ranek in njegova žena Ana z mrlim dostojanstvom. Njima sledita Garda in Werner in predno si je mogel Klaus izbrati družico, se je že Lena obesila nanj.

"Sodaj sva skupaj," mu pravi med veselimi smehom. Klaus jo pogleda in ji reče nekaj brezpomembnih besed. Dolgo ve, da se mora zapreti, drugače bo Lena zadržala mrežo in bi kar izjavila, da je z njim zaročena. Taki slučajji mu niso bili neznan in na to je bil pripravljen.

Hans se Reni prikloni. "Moja lepa gospica, nič vam ne pomaga, če za kavadirjem moji sestre mečete še tako hrepenceče poglede, oddan je in vi morate biti zadovoljni z menoj." "To bom samo storila, gospod baron, ako svoje šaljive pripombe malo olepšate. Da bi metale hrepenceče poglede, za te sem prepovedana."

Nelahko položi konce svojih pestov na njegovo ramo in Hans jo z začudeni očmi pogleda. "Zakaj se v običevanju z menoj vedno pripravate, lepa gospica; le prerad bi bil pripravljen imeti od vas kaj vaše ljubeznivosti, s katero ste proti drugim tako radodarni."

"Mogoče drugi s svojim pravičnim obnašanjem zaslužijo to prijaznost." Hans se kisló zasmije. "Jaz pa je ne zaslužim?" Rena mu ponosno pogleda v njegov čemerni obraz. "Ne vem. Na vsak način pa prosim za pravilno govorjenje, ako se vam ne ljubi molčati. Kako se vam zdi vreme?" ga vpraša.

Today pa se Hans razhudi. "Veste kaj, da bi z vami govoril o vremenu, se mi zdi dolgočasno." "Kakor hočete. Bova pa molčala, to mi je še ljubše," mu pravi hladno in tako gresta molče dalje za drugimi. Hans zelo hud, Rena pa jako vesela, da ga je pripravila k miru.

Na travniku so bili že vsi zbrani in ko pride gospoda, zaigra godba živahno koračnico. Garda hodi ob Wernerjevi strani ob vrstah, pričeni pri poročnem paru in pri pastorjevih. Vsakemu privoščei nekaj prijaznih besed, pri vsakem nekaj časa postoji in daje bolj boječim pogum. Posode s kavo neprenehoma krožijo ob dolgih mizah in hrubi potiče živovito naglo izginjajo, pa so vedno zopet nakopičeni.

Za gospodo je bila med drugimi mizami pogrnjena majhna miza in vsi, kot drugi, pijejo kavo in jedo pecivo. Lepa, svetlelasi nevesta za ri po celem obrazu v ponosu in veselju in ne ve, kje naj bi ostala polna blaženosti. Mladici ženini skuša odbrzati svoje dostojanstvo, da svojega ugleda med ljudmi ne bi izpodkopal, kajti predobro je vedel, kako zelo je to potrebno. Pri tem pa je bil vendarle vesel in živahen ter svoji nevesti pod mizo vedno stiska roko in ji šepče nekatere ljubeznivosti. Nekoč ji pravi:

"Samo poglej, Lizika, kako se svetijo okna najinega stanovanja. In lopi zastori, katere nama je dala milostljiva larcnesa."

Lizika priklina. "Veš, samo njej se imava zahvaliti za svojo srečo. Samo ko bi tudi sama mogla biti tako srečna, kot sem jaz. Veš, kaj mislim?" "No, Lizika?"

"Da bo enkrat zeva naj-starejšega Sassena. Samo poglej, kako jo vedno pogleduje. Veš, zelo rad jo mora imeti, to mi moreš verjeti."

"To bi bil pa gospodar po mojem okusu, Lizika, njemu privoščim našo baroneso." Godba prične igrati peskočnice. Najprej morata mlada zakonca zaplesati častni ples.

Nato pa se ženini prikloni pred Gardo z nekoliko nerotno kretinjo, Garda pa mu prijazno priklina: "Dobro, gospod oskrbnik, že večkrat sva morala držati korek, pa ga bova tudi sedaj," mu pravi poredno ter odpleše z njim. Baron Ranek pa gre po nevesto in z njo odpleše častni ples. Nato pa postane ples splošen in Werner kar poskoči. Garda pelje na ples in Garda čuti, kako se mu tresejo roke, ko jih položi okoli njenega pasu. Garda globoko vzdihne in zatise oči. Tako plešeta okrog in oba pozabita na vse okoli.

Klaus mora seveda najprej Leno peljati na ples. Nato pa se prikloni pred Reno. Nekoliko neodločno ga pogleda. "Ne, ne — zavrniti me ne smete, gospica Holl," ji pravi ter položi roko okoli njenega pasu.

In tudi ta par si želi, da plesa ne bi bil konec. Ta želja jima seveda ni bila izpolnjena, toda pozneje moreta še enkrat plesati. Nekaj časa gospoda pleše in se kratkocasi, nato pa vsi tiho odidejo ter puste ljudi same. Tedaj pa vskipi tudi razpoloženje.

Šele, ko se je pričela večerja, pride zopet gospoda, toda le za malo časa in se vsi vrnejo v grad, kjer večerjajo. Tako po večerji se gospoda z Gosega odpelje in tudi Sassena brata se morata kmalu posloviti, četudi bi bila preuda ostala.

Garda in Rena gledata za njimi. Nad parkom žari nebo v svetlih lučih, zadnji pozdrav poslavljajočega se sonca. Na travniku pa je razpoloženje doseglo svoj višek, godba doni v grad in včasih kak ženski krik, ali pa močan moški smeh. Veseli in zadovoljni so vsi, Garda pa, ki jim je priredila to veselje, stoji težkega srca pred svojo hišo in poslušja ropot odhajajočega avtomobila, s katerim sta se odpeljala Sassena brata. Globok vzdih dvigne njene prsi. Rena položi roko okoli drgetajoče postave svoje mlade gospodarice.

"In ona, ki je dala vse to vesele lje, se ne vdeleži splošno sreče."

KITAJSKI DELEGAT OBTOŽUJE JAPONSKO PRED LIGO NARODOV

Ob napeti pozornosti je pred mirnega soseda napade z vso Ligo Narodov povzel besedo svojega oboroženo silo. Kitajski delegat Wellington Koo, ki je obširno govoril o dogodkih na Daljnem vzhodu. Ze dva meseca je Kitajska pozorišče strašnih bojev, ki jih je namenoma in hote izzvala Japonska. Japonska vlada je poslala na Kitajsko v ta namen nad 200.000 vojakov. Z njihovo pomočjo skuša sedaj osvoiti kitajsko ozemlje.

Japonska mornarica izvaja na nezakonit način blekado kitajske obale, a japonske vojske ka letala so bombardirala mnoga kitajska mesta, kar je bilo hlevalo na tisoče med njih živim med civilnim prebivalstvom.

V svojih nadaljnjih izjavah jih je na to obravnaval do godke, ki jih navaja Japonska kot povod za svoje početje.

Naglasil je, da so kitajske pokrajinske oblasti storile vse, kar je mogoče, da bi preprečile izbruh sovražnosti.

V nadi, da bo prisilila kitajsko vlado k kapitulaciji, japonska s svojim vojaštvom zasledila predmestje Sanghaja in skušala od tu razširiti svojo oblast na mesto ter bližnjo in daljnjo okolico.

Vse to početje Japonske se je že ponovno utemeljevalo s tem, da je Japonska preobjudena ter da je zaradi tega prisiljena iskati na Kitajskem nova ozemlja za naseljevanje, kar pa se ne strinja z dejstvi.

Kljub temu, da imajo Japonci že 30 let v svoji posesti Korejo, je naseljenih tam komaj 500.000 Japoncev. Ze 25 let prevladuje vpliv Japonske v Mandžuriji, kljub temu pa je tam naselejenih le 30.000 Japoncev, čeprav bi bilo prostora še za milijon ljudi.

Preobjudenost Japonske v resnici ni tako velika kakor v nekaterih evropskih državah ter je vse to le prazen izgovor in krinka, pod katero se skriva japonski imperializem.

Japonski narod ne čuti nobene potrebe po izseljevanju, ker je industrializacija Japonske v zadnjem desetletju silno napredovala ter ima japonsko ljudstvo doma dovolj kraha in služba: samo dejstvo, da Japonska ne razpolaga z dovoljnimi surovinami, se ne more biti zadosten vzrok in povod, da

mirnega soseda napade z vso Ligo Narodov povzel besedo svojega oboroženo silo. Če bo japonsko prodiranje na Kitajsko uspelo, ne bo uničena samo neodvisnost Kitajskih držav, ki uživajo na Daljnem vzhodu gotovo koncepcijske pravice.

Kitajska je že ponovno izjavila, da je pripravljena gospodarsko sodelovati z Japonsko, toda Japonska je ostala za vse take ponudbe doslej gluha, ker bi se pač rada polastila kitajskega ozemlja, da bi na ta način mogla iz Azije izriniti Evropo in Ameriko. Kitajska, ki se upira oboroženemu napadu Japoncev, brani s tem tudi pravice in koristi tujih držav.

Liga narodov je svečano proglasila načelo kolektivne varnosti. Kitajska je v sedanjem položaju prisiljena pozvati ženevsko ustanovo, da v njenem primeru to načelo praktično izvede.

To ne bo le v korist Kitajske, marveč tudi korist miru vsega sveta, še prav posebej pa Evrope same. Kitajska se sklicuje na čl. 10. 11. in 17. pakta Lige narodov in predlaga, naj poseben posvetovalen odbor, ki je bil izvoljen 24. februarja 1933, prouči kitajsko-japonski spor.

Govor kitajskega delegata je napravil na skupščino velik vtis.

NESREČA PRI DELU.

Frank Štih v Sheboygan, Wis., se je dne 29. septembra poškodoval pri delu. Utrgal se je oder, na katerem je delal in padel je s tramovjem vred, ki mu je zlomilo kost v nogi in zmečkalo členek. Dobil je tudi manjše notranje poškodbe. Nahaja se v bolnišnici St. Nicholas.

NAZNANILO

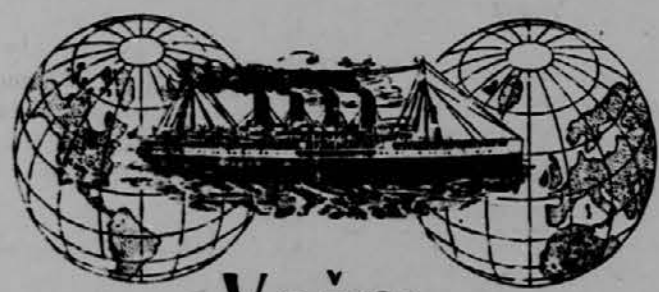
Rojakom po Pennsylvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) naznanjamo, da jih bo obiskal naš novi potovalni zastopnik.

FRANK AHLIN

Rojake prosimo, naj mu poskušajo nstreti pri nabiranju naročnine.

Uprava Glas Naroda

TRINERIEVA ANGELICA TONIKA
IZBORNA ŽELODŌNA TONIKA za POLETNE MESECE
Pri lekarnarjih ali pošljite \$1.35 Jos. Triner Corp.,
1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vselej naše dolgotrajne skunje vam zanesemo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preizkušnje, da je potovanj, osobno in blisc. Vse to zanesemo obrniti na nas za va pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi predno za povratna dovoljenja, potni liste, vizije in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržiavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker prvdno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste poveni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRALJ PERZIJSKIH ŠALJIVCEV

Nadaljevanje s 5. strani.

je prosil Boga, da bi mu naklonil tisoč tomanov, kar je primeroma toliko, kakor tisoč dolarjev. "Ampak prosim te, lju-lju Bog, da mi daš en tisoč tomanov in ne fiekka več ali manj. Allah, nočem in ne sprejemem tvojega daru, če bo več ali manj od tisočaka."

Mullah je imel soseda, kateri je dar za dnem poskušal te molitve in se kaj dobro zabaval, kaj je in kaj ni tisoč tomanov. Nekega večera našteje ta sosed devetsto devetdeset devet tomanov v pehar in ga izpusti skozi okno pred mullaha, ki je molil.

Mullah je mislil, da se ga je Beg usmilil in mu poslal denar. Prine pehar in strese denar nala, da ga prešteje. Ko je bil gotov, se obrne proti njemu in pravi:

"Allah, ti si mi dal samo devetsto devetdeset devet tomanov mesto enega tisoča. Me goče je tako, da nisi imel enega tomana in lahko je tudi, da si se uštel. V vsakem slučaju hočem sprejeti tvoj denar. Upam na, da prideš s tistim tomanom, kadar boš mogel."

Ko sosed to sliši, se ga prime obup. Kaj bo, če bo ob denar? Teče hitro doli in začne praviti mullahu, da je to njegov denar, katerega je izpustil doli v pehariku samo za šalo. Mullah pa je trdil, da mu je poslal denar Bog, katerega je že dolgo prosil.

Ker se ni dalo izlepa ničesar opraviti, zahteva sosed, da gresta pred sodnika.

Nasredin pravi, da ne ngorvarja temu, ampak nima klobuka, obleke in tudi osla ne. Sosed mu etakoj posodi vse, kar je zahteval. Prideta pred sodnika. Sosed pove, kako je bilo z denarjem in ga seveda zahteva nezaj. Ko pokliče sodnik mullaha na odgovor, pravi:

"Vaša vzvišenost, vi, katerim gore oči tako, kakor zvezde ponoči — ta človek je neumen. Če ga vprašate, čigav klobuk nosim, čigav obleko imam in čigav je ta osel, bo rekel, da je vse njegovo."

Sodniku se je zdelo, da bi se bilo dobro pripraviti se, ako je tako. Pokliče soseda in ta takoj potrdi, da je vse njegovo in mullahu samo posojeno, da je mogel priti sem. Sodnik pošlaha, potem se pa razidezi in zapodi sosed. Mullaha Nasredina pa prosí oproščanja, ker živi v družbi tako slabih in nevednih ljudi.

Bilo je nekega popoldne. Mullah pride bolj kasno domov, pa zapazi, kakor da nekdo čepi pri steni. Hitro skoči v sobo, sname puško in ustreli večkrat na dozvedno osebo. Nič se ne zgame. Položi puško v kot in gre previdno tja. Ka je bilo? Njegov kožuh, katerega je žena obesila, da se mal prezračí. Ogleduje ga in vidi, koliko lukenj so napravile šibe, potem pa pravi zamišljeno:

"Sreča, zares velika sreča. da nisem bil v kožuhu, ko so padali strelí."

Včasih je bil Nasredin bolj domač in skoro neumen v svojih šalah. Tako je nekega dne prijahal v mesto, ustavil se pred neko prodajalno, sleklet suktnjo in jo položil na osla. Ko se vrne iz prodajalne, ni bilo suktnje nikjer. Gleda zamisljeno predse, potem pa odveže sedlo oslu, postavi se pred njega in pravi s povdorkom:

"Pravica bo za oba. Ali mi daš suktnjo ali pa ne dobiš sedla."

Neko noč gre mullah — men. da malo v rožicah — proti domu. Pride do nekega vodnjaka, pa se skloni in vidi mesec v njem. Zazdi se mu, da ga mra prategniti iz vode. Odveže vedro, dene na konec močan kavelj in izpusti vrv v vodo. Dolgo išče sem in tja, na-

zadnje se kavelj nekam zapne in mullah začne vleči. Ko potegne nekoliko vrvi, odneha nekaj in mullah telebne po tleh kakor je bil dolg in širok.

Ko se brucea glava nekoliko zave, odpre počasi oči in zagleda na nebu mesec, katerega odsev je seveda videl tudi v vodi. Prine se za glavo in vzdihne zadovoljno:

"Dobil sem sicer eno pošteno — vmpak sem vsaj mesec spravil tje, kamor spada."

Da je bil mullah tudi kos gradbeniku, nam prčea najbolj sled. ča pripovedka:

Dva Perzija sta stala pred mošejo in obudevala visok minaret, to je tisti orki stolp pri turških cerkvah. Prvi pripomeni:

"Kako vse nazaduje danes." "Kaj misliš s tem?" poizvedluje drugi.

"Poglej ta minaret. Pomisli, kako veliki so morali biti ljudje ko so ga zidali! Najmanj pet desetkrat tako, kakor danes."

Drugi se nasmeje in pravi:

"Ta minaret ni bil tako zidan, kakor misliš ti. Veš, kako so ga zidali?"

"No pa povej."

"Zidali so ga na tleh v neki vodni strugi in ko je bil dovolj visok, so ga postavili pokonci."

"Vidva oba nič ne vesta," se vtakne vmes mullah. "Ta minaret so delali tako: kopali so jama in ko je bila dovolj globoka, je šel eden z roko na dno in jo narobe obrnil. Roko prav, in stal je minaret, kakor ga vidimo še danes."

Da so nekatere teh pripovedk jako podobne našim, nam pričea ona o mullahovi nesreči. Bilo je tako:

Mullah gre na neko drevo z žago, sede na vejo in jo začne žagati. Mimo pride neki človek, ga pogleda in pravi:

"Ti, pazi, da ne padeš."

"Ne bom, ne, vsaj se držim." Res se je držal, ampak proti koncu veje.

Žaga poje in veja se vedno bolj stresa. Nazadnje zahrešči in vse skupaj pade na tla. Ubogi mullah si zlomi nogo. Ve, like bolečine čuti in se prevrača sem in tja po zemlji. Zgodilo se je, da se je tisti človek vračal po tisti poti, koder je šel zjutraj, ko je svaril mullaha. Ta ga ugleda in pravi:

"Ta človek je ali Bog, ali njegov sin, ali pa velik prerok. Meni je prerokoval nesrečo. Zgodilo se je res vse tako. Moram iti za njim."

Z velikim navdušenjem vstane in krevlja kljub vsem bolečinam toliko časa, da ga dojde.

"Gospod," pravi, "ti si eden izmed treh. Ali si sam Bog, njegov sin ali njegov prerok?" Tujec se brani in pravi, da je navaden človek.

"To ne more biti res, zakaj navaden človek ne more vedeti bodočnosti. Zdal bi še rad od tebe izvedel, kdaj bom umrl. In pojdem za tabo tako dolgo, dokler mi ne poveš."

Na vse načine si je prizadeval tujec, kako bi odvrnil mullaha Nasredina, da ne bi šel za njim. Mož se ni dal prepričati. Kaj je preostajalo tujcu drugega, kakor izmisliti si nekaj. Ustavi se in pravi:

"Zdal ti hočem povedati, kdaj boš umrl. Pojdi domov, dobi nekaj pšenice, zajahaj osla in jo nesi v bližnji mlin, da ti jo zmelje. Če osel enkrat pade s tabo, boš umrl do kolena. Če pade potem vdrugeč, boš umrl do prs. Če se pa še v tretje prevrne, boš ves mrtev."

Res gre domov, maloži nekaj pšenice in gre z oslom proti mlinu. Izpodtakne se žival in pade, mullah odleti, kakor je bil dolg in širok.

"Joi, mene, kako je smrt huda. Do kolena me že več ni." Spravi se počasi na osla in jaha dalje. Izpodtakne se o-

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, rezervacijo kabin in pojasnila na potovanje.
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

KRETANJE PARNIKOV
SHIPPING NEWS

2. oktobra:	Roma v Genoa
6. oktobra:	Saturnia v Trst Queen Mary v Cherbourg
7. oktobra:	Ile de France v Havre
8. oktobra:	Bremen v Bremen
9. oktobra:	Conte di Savoia v Genoa
13. oktobra:	Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg
15. oktobra:	Europa v Bremen
16. oktobra:	Rex v Genoa
20. oktobra:	Queen Mary v Cherbourg
23. oktobra:	Vulcania v Trst Champlain v Havre
26. oktobra:	Bremen v Bremen
27. oktobra:	Aquitania v Cherbourg
28. oktobra:	Ile de France v Havre
30. oktobra:	Conte di Savoia v Genoa

milje višje. Tukaj je tako nevarno, da bomo vsi utonili." sel vdrugeč in ubogi mullah je bil skoro pod njim.

"No, zdaj sem pa že do prs mrtev. Če mi Allah nakloni še eno nesrečo, pa bo po meni."

Pravijo, da v tretje gre rado. In bilo je tako tudi tam. Padeja v tretjic z oslom. Žival se pobere, mullah pa kar ostane na tleh in vzdihne:

"No, zdaj sem pa mrtev."

Obleži na tleh. Osel tava sem in tja, mullah pa ga opazuje in sam sebe obžaluje, da je je tako mlad umrl. Naenkrat se iz gozda pritepe volk, skoči na osla, ga razmesari in požre. Mullah je imel zvesto žival, kako rad in vzdihnil je, ko je bilo končano:

"Uboji moj osliček! Če bi bil tvoj gospodar se pri življenju, bi nikdar ne bilo prišlo do tega."

Ob istem času je šlo mimo nekaj ljudi iz okolice. Videli so človeka ležati ob cesti in spoznaljo so ga takoj. Videli so, da je mrtev in začeli so glasno jedikovati za njim. Nazadnje jim ni preostajalo drugega, kakor nesti ga na pokopališče. Dvignejo ga in gredo počasi po poti. Pripovedujejo o njegovih dobrih lastnostih, velikih vrlinah in pobožnosti. Pridejo do velike reke, katero je bilo treba prekoraciti. Polože mrtveca na tla in se resno posvetujejo, kod bi najbolj kazalo iti čez reko. Nazadnje se odločijo za neko gotovo smer. Ko so bili že v sredi reke z njim, vstane nanagroma mullah in pravi:

"Priateljli, ko sem bil jaz živ, smo vselej šli čez reko pol poti. Kaj se je zgodilo z njim in njegovimi spremljevalci, o tem ne govori povest. Mogoče so vsi prišli srečno čez, mogoče so tudi utonili, kakor jim je prerokoval mullah Nasredin."

Eno pa je gotovo: da je mullah vsak dan pri tisočih svojega naroda živ in bo, dokler bodo med svetovnimi narodi Perziji. Zakaj dobro šalo ljubi vsak človek in vsak narod na svetu ima kako skupino ali kakega človeka, kateremu zne-

so vse, kar je smešnega.